

Stig Grenovs tale ved Kristendemokraternes landsmøde

Taler

Stig Grenov
Formand for
Kristendemokraterne

Dato

14. oktober 2017

Sted

Middelfart

Kære landsmøde, Kære medlemmer af KristenDemokraterne Vi er samlet her i Middelfart. Vi er igen klar til folketinget. Vi er opstillingsparate. Jeg har sjældent glædet mig så meget til et landsmøde som dette. For vi – jer – os – KristenDemokraterne har alle muligheder for igen at sætte fodaftryk på dansk politik igen. Det gælder både til regions- og kommunevalget om halvanden måned og til det kommende folketingsvalg. Den forhenværende statsminister og formand for De Konservative, Poul Schlüter sagde: "90% af den danske befolkning er konservative, - de ved det bare ikke" Det samme kan man sige om KristenDemokraterne. Hvis begge udsagn er sande, vil det kræve at vi udvider befolkningen til mindst 180%. Men sandt er det, at vi er ikke et lille, nicheparti for de få. Vi er et demokratisk parti bygget på de kristne værdier, som langt størsteparten af danskerne tilslutter sig. De er KristenDemokrater – de ved det bare ikke – endnu. Det er vores opgave, i dag, i morgen, i weekenden og frem mod folketingsvalget at vise, at vi som parti faktisk repræsenterer flertallet – ikke mindretallet. Danmark er et dejligt land. Et land hvor vi trods udfordringer kan leve i fred, frihed og hvor enhver kan få lov at deltage i fællesskabet. Meningsfulde fællesskaber, stærke relationer og det at tage hånd om hinanden er noget af det, som kendetegner vores værdier – vores demokratiske arv og som definerer os som danskere. At gøre en forskel, samværet med kolleger. Bevidstheden om at yde noget for andre giver identitet, nærvær og berigelse i hverdagen. Det er derfor det gode arbejdsliv og trivsel på arbejdspladsen er så vigtig. Det kan betale sig at arbejde! Men det kan få mig op i det røde felt, når jeg som lærer ser stykke skrald på gulvet og en elev afviser at samle det op under henvisning til, at det ikke er hans. Der er et stykke arbejde der skal gøres, så let dit lyserøde luksuslegeme, og gå ned med skraldespanden. Og sådan skal det også være på arbejdsmarkedet. Det er så her statsministeren træder ind ad døren og udbasunerer, at han da egentlig godt kan forstå man ikke gider, når man intet

økonomisk får ud af det. Tillad mig en let omskrivning af John F. Kennedys ord ”Spørg ikke hvad Danmark kan gøre for dig, spørg hvad du kan gøre for Danmark”. Danmark har en reel økonomisk udfordring. For 40% af befolkningen knokler for at der bliver råd til at de 60% uddanner sig eller modtager overførselsindkomst. Som et ansvarligt økonomisk parti, er vi nødt til at se problemerne i øjnene, hvis vi skal sikre det gode liv for alle.

Det starter med børnenes finanslov... Vi får børn for at have noget at leve for – ikke for at have noget at leve af. Men arbejdes der politisk for, at borgerne får de 2 – 3 børn de i snit ønsker sig, vil vi om 25 år kunne fastholde pensionsalderen, undgå skattestigninger uden at skære i ydelserne, og være uafhængig af udenlandsk arbejdskraft. KD er eneste parti med en 2050 plan for økonomien. Derfor skal vi forkæle børnefamilierne. Kernevelfærd er at have ret til at passe egne børn. Det kommunale tilskud til pasning i børnehaver skal følge med barnet, hvis forældrene selv passer det. Ret til deltidsarbejde. Ret til at passe eget sygt barn hjemme. Og institutioner med faste minimumsnormeringer for antallet af uddannede pædagoger pr. barn. Det vil koste et par milliarder af det rådighedsbeløb, som regeringen vil afsætte til skattelettelser. Men overvej hvor meget vi vinder, når børnene gennem opvæksten har fået mødt deres behov af voksne? Tænk om skole f.eks. kunne handle om uddannelse frem for at lære eleverne basale sociale omgangsformer?

Vi må insistere på fælles fritid og fællesskab for familierne. Børn skal have lov til at finde ro efter skole og de unge mulighed for at tage ansvar for egne fritidsaktiviteter. Og forældrene skal kunne se deres børn i de vågne timer – også selvom man er butiksansat. Hvis antallet af stressramte skal mindskes, skal der skabes tid til nærvær. Og det koster ikke en kr. KristenDemokraterne vil indføre gratis parrådgivning. Det er vel dokumenteret, at børn i stabile forhold er tryggere, mindre konfliktsøgende, får bedre karakterer og højere uddannelse som voksne. Og omvendt står de samfundsmæssige udgifter til retsvæsen, psykologhjælp, ekstraundervisning, mobbe-handle-planer, kriminalitet, boligstøtte, bistand og børnepsykologer i kø, når først skaden er sket. Ved at give voksne redskaber til at redde ægteskabet, sparer vi ikke bare penge. Vi vil styrke det gode liv. Og selv når ægteskabet strander kan parrådgivning være med til at sikre et fortsat godt forældreskab. Forebyggelse betaler sig. Børn skal ikke i fængsel, men mærke en fast og kærlig hånd fra samfundets side. Jeg vil derfor gerne give vores statsminister ros for det udspil han i folketingets åbningstale præsenterede i forhold til kriminelle børn mellem 12 og 17 år. Jeg håber

regeringen inddrager de frivillige organisationer som f.eks. Børns Vilkår i det videre arbejde. Men taler vi forebyggelse af kriminalitet, er en af de største faktorer netop forældrenes nærvær. En anden er fattigdom. Jeg bryder mig ikke om at kritisere andre. Men faktum er, at regeringen med støtte fra både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet har ladet prissænkningen på en mellemklassebil betale af kontanthjælpsmodtagere og flygtninge på integrationsydelse. Deres børn har ikke samme muligheder som voksen. Og antallet af fattige børn er steget i 2017. De bliver morgendagens nye sociale tabere med dårlig uddannelse, manglende integration og mere kriminalitet til følge. Lars Frederiksen og Mette Rasmussen mener grundlæggende det samme. De kombinerer begge systemtankegange med liberalistiske styringsmodeller, for at få systemet til at overleve. De skændes om det skal være velfærd eller skattelettelser. KristenDemokraterne sætter børn før biler. Der er 2.900 børn, hvis sag er sværere at få op i Folketinget end forbud mod snart sagt hvad som helst. De er børn af flygtninge og asylansøgere. I gennemsnit udsættes de for 6 flytninger mellem forskellige skoler og centre gennem opvæksten. Nogle lever i denne nomadetilværelse i op til 12 år, uden at kunne bygge faste relationer op med venner. Disse børns stress kommer ikke i DR TV. Selve asylsystemet vanskeliggør forældreansvaret for børnene, hvilket har fået Folketinget til at lette muligheden for en tvangsfjernelse. Vi skal have stabilitet ind i disse børns tilværelse og sætte en max grænse for, hvor længe en familie kan leve i uvished. Danmark er et dejligt land. Et land hvor vi trods udfordringer kan leve i fred, frihed og spise os mætte hver dag. Og hvor enhver ifølge statsministeren kan få lov at deltage i fællesskabet. Men når vi nu tilmed har et økonomisk råderum på over 30 milliarder, kunne vi så ikke løfte hvad vi har lovet FN og byde 500 kvoteflygtninge velkommen? De er denne verdens svageste. Hvad med at tage 10.000 kristne flygtninge til Danmark. Det er mennesker, der er forfulgt af både shia- og sunnimilitser og lokale krigsherrer. En del sidder i Erdogans Flygtningelejre uden udsigt til at give børnene en fremtid uden for hegnet. Men hvad med dem der er i Danmark? Lad mig fortælle om min ven Khoshnaw. Han kom hertil som børneflygtning, lærte sig flydende dansk. Har faktisk fået 10 i dansk, 12 i samfundsfag. Så er han er dansk gift og far til en lille dreng, og er blevet tilbudt tre fuldtidsstillinger. Som han måtte afslå. For i stedet for at yde til fællesskabet har regeringen tvunget ham til at opholde sig på Udrejsecenter Kærshovedgaard på skatteydernes regning. Og han, hans kone og deres lille dreng, der er frarøvet sin far, er ikke de eneste ofre for frygten for islamisering af Danmark. Hvad blev der af ordene ”Integration handler ikke om hudfarve, ikke om religion. Det handler om at vælge Danmark til?” Isoleret set er det godt at

antallet af flygtninge er faldet – det betyder, at Europa igen har styr på sine grænser. Men ”flygtningestrømmen” er ikke et antal. Det er mennesker. ”K” står for ”kristen”, og det betyder at vi ser det enkelte menneske. Derfor skal Dansk Flygtningehjælp have sin plads i Flygtningenævnet, så vi bedrer muligheden for at finde dem der reelt er flygtet. • Vi KristenDemokrater insisterer på, at religiøs forfølgelse bliver anerkendt som flygtningegrund. Og at problemet med evt. ”bekvemmelighedskristne” løses ved at inddrage præsterne. • Vi KristenDemokrater insisterer på, at børn på flugt bliver behandlet som børn, og at alderstvivlen kommer ansøgeren til gode. • Vi KristenDemokrater må insistere på, at der er døgnbemanding på samtlige asylsteder, og at chikane af kristne kan koste retten til asyl. • Vi KristenDemokrater er stålsatte på, at alle mennesker behandles tåleligt og ikke utåleligt. Og når det gælder integrationen, så kig til et lille land ved navn Israel. De diskuterer til stadighed hvor mange der er plads til. Men de lykkes alligevel, fordi de ikke alene stiller krav om at lære sprog og uddannelse. Men også rækker en hånd ud og byder velkommen i fællesskabet til den der vil. Det er det sidste KD vil sikre for fremtidens Danmark. Danmark er et dejligt land. Et land hvor vi trods udfordringer kan leve i fred, frihed og spise os mætte hver dag. Og hvor enhver kan få lov at udøve social kontrol. Det er friheden til at opdrage sine børn efter de retningslinjer, de værdier og den tro man selv besidder. Når modeverdenens reklamer fortæller mig hvad jeg skal have på, er det i øvrigt også social kontrol. Vi kan godt kalde det noget mere positivt, f.eks. ”spilleregler” eller ”rammer for tilværelsen”, men sandheden er, at vores arbejdspladser og familier, ja samfundet ville bryde sammen uden. Spørgsmålet er hvis sociale kontrol der skal tillades? Må jeg have lov at tage jer små 100 år tilbage i tiden, til et kirkesamfund, der forbød røde sko og slips, og påbød kvinder at have langt hår, som de imidlertid skulle gemme i en knold i nakken for ikke at vække mændenes beundring. Meget vand er der løbet i åen siden da, men i dag ville et bredt Folketingsflertal lovgive mod en sådan religiøs lære. For få dage siden trådte det danske riges lovgivende forsamling sammen for med en burkalov at komme 0,07 promille af den kvindelige befolkning, der bærer en ansigtsdækkende klædedragt, til undsætning. Men hvis burkaen er påtvunget dem af mændene, hvorfor kriminaliserer loven så kvinderne? Er det derimod hendes egen vilje hun har iført sig kostumet, er loven en totalitær stat værdig, hvor man bestemmer over borgernes påklædning. Burkaforbudet er udtryk for demokratisk afmagt over for den frie tanke. Det politiske establishment troede, at mere stat, velfærdsinstitutioner og rigdom kunne helbrede enhver stræben efter mening med livet. Og i frustration over at tanker ikke kan lægges i lænker, er de nu endt med at angribe det der er oven på hovedet i stedet for det der er

inden i. Det er KristenDemokraternes pligt, at fremme det kristne livs og menneskesyn gennem en historiefortællende kristendomsundervisning. Vi vil give kirkelige foreninger større og bedre muligheder for skattefradrag og momsfrihed. Frelsens Hær, Kirkernes Integrationstjeneste, Folkekirkens Nødhjælp, og mange, mange flere yder et kolossalt arbejde over en bred front. De møder deres medmenneske, i stedet for at sætte mure op. Derfor skal de støttes. Der er en klar sammenhæng mellem frihed til at tro, tænke og tale og landes økonomiske og sociale udvikling. Tro og frihed hører sammen, og vi kan ikke bevare vores egen religionsfrihed og kultur ved at begrænse muslimer. Også selv om nogle giver udtryk for holdninger, som vi på det skarpeste må tage afstand fra. Som Grundtvig sagde skalmunden være fri, men hånden bundet. Enhver form for voldelig ekstremisme skal møde en hård hånd. Men begrænsninger, forbud og kriminalisering af de borgerlige frihedsrettigheder afgifter ikke radikaliserede miljøer. Tvært imod avler tryk modtryk. Forbud mod hadprædikanter lukker ikke ned for ekstremistiske borgere eller internettet. Og dobbeltmoral er det, når folkettingen den ene dag forbyder religiøse forkyndere at tale for flerkoneri. Dagen efter afskaffer de blasfemiparagraffen, så vi alle blev frie til at spotte og håne religiøse mindretal. Og helt sort er det, når politiske ungdomsorganisationer frit kan være fortalere for at polygami gøres lovlig. Hvis sociale kontrol er det vi er ofre for? Forbud mod burka og smykker, og religiøse domsmænd og tilsynsførende på kristne skoler, bøn på undervisningsinstitutioner, udenlandske donationer til friskoler, giftermål med mennesker under 18, børnecheck til store familier. Forslagene er mange. Nogle er gennemført. Religion opfattes i stigende grad som en fare for samfundet, danskheden, og sågar vores kristne arv. Først tager de muslimerne, så tager de jøderne, så ryger de kristne. Til sidst rammes alle af Christiansborgs sociale kontrol. Danske borgere under 24 kan ikke få en udenlandsk kæreste med hjem. Danske borgere, der har været udenlands i mere end et år ud af de seneste otte, kommer på integrationsydelse. Danske borgere kan ikke længere få dispensation til et ægteskab, hvis en af dem er under 18. KristenDemokraterne kan aldrig finde på at støtte religiøse terrorister, flerkoneri, burkaer, elendige indoktrinerende muslimske skoler, der ikke lever op til dansk standard. Traditionel islam indeholder opskriften på en teokratisk konkurrent til den demokratiske stat. Det vil vi ikke bare stå og se på. Men i Danmark skal lovene gælde for alle. Jeg skal hilse fra det jødiske samfund og sige, at de er alt andet end begejstrede for tankerne om, at fremmede skal assimilere sig. Kulturel særkende og normer bliver pludselig en fjende af staten, hvor det kræves man falder i et med tapetet. Tilhængerne af en sådan politik tror de lever i en enhedskultur.

Men jeg bor i Hørsholm med udsigt til dem der bor i Rungsted. Og jeg garanterer for, at de ingen hensigt har om at assimilere sig med borgerne i Brøndby Strand. I foråret besøgte jeg Thy og Mors. Den sammenhængs-kultur, det drev for det lokale samfund, den kommen hinanden ved tilgang som jeg fandt der, er ikke en kultur jeg genfinder nord for København. Assimiler jer med mig. Søren Kirkegaard gav udtryk for, at vil man flytte sin modpart, må man se sagen fra vedkommendes synsvinkel. Og det er problemet. Det politiske establishment har isoleret sig på Borgen. Jeg var der, da Danmarks ældste moske holdt 50 års fest. Jeg tog dialogen. Jeg sagde hvad jeg mente – uden brug af Muhammedtegninger. Jeg blev ikke muslim! Men jeg mødte en masse rare mennesker. Som elsker deres børn og gerne vil leve i fred, og som jeg har langt mere til fælles med, end der skiller. Hvor var Lars Løkke eller Mette Fredriksen. Har danske politikere lullet sig ind i den virkeligheds forståelse, at religionen nok går over hvis man serverer mere stat, velfærdsinstitutioner, penge mellem hænderne – og hvis det ikke virker, så et forbud eller ti? Kære Christiansborg. KristenDemokraterne kommer. Og som dansk skik er kommer vi ikke tomhændet, men med ti smukke, væsentlige og vigtige værdier, som det danske samfund skal være kendt for.: Ti værdier som Danmark skal være kendt for: 1. ... et samfund hvor nærvær og fællesskab har 1. prioritet 2. ... hvor samfundet er forpligtet på at styrke fællesskabet i familierne. 3. ... et samfund hvor børn har mere kontakt til deres forældre end til institutionerne. 4. ... at vækst måles på en social og en økonomisk bundlinje – og antal glade børn. 5. ... hvor forældre frit kan opdrage børn i egen kultur og traditioner. 6. ... at aflevere jorden i en bedre stand end vi arvede den. 7. ... ret til at tænke, tale og tro uden statslig kontrol. 8. ... hvor borgernes indflydelse på eget nærmiljø til stadighed styrkes. 9. ... en skole hvor kravene til faglighed svarer til elevernes aldersmæssige formåen 10. ... et land hvor borgerne tager ansvar for sig selv og deres næste

Kilde

Ukendt

Tags

Kristendemokraterne, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/stig-grenovs-tale-ved-kristendemokraternes-landsmoede-2017>